

לקדשי מזבח שנסלם ססן
מנסי ר' יצחק על מכו
ייררו כגון ששחטס
לכסיו ט' צ"ק

אֵי כֹרֵב יוֹסֵף וּמִשְׁנֵי לֹא

ממנו שם [לקמן כ:]

לצל במים דכייט כוי ציק

מנחות פה: [פסחים סג:]

לגהות הב"ח

שאלה: מה שכתבתי ופסוק
מזה שירדו: (ב) רש"י
ד"ס אמר רב גידל אמר
רב זריקת פיגול שחטה
לפני הזבח צוריקה ופסול
נמי:

רבינו גרשם

[illegible]

קצוטה מחיטת. שג עזרה נכח דבר דהיי כמד שאקדשה מתחנה והקריבה
למחבה דשונה לפר וכל דברים השקועים בקדש מונח ונפסלת ביחול
ובדורות ובשאר פסולין האניגן *בקרש [ומחנ:] שגפלה. שחשפה
להסא שולת במת יחד לאחד שבעים לעזרה בדורות ונתלה וזה חסד
לגבי המחבה בשגג לא במיד מה שחד
מזל לא ומקדש בעיניו ליה בשולת דהנהלה
ואל למבח מכלל דלדך בשולת פסלה
סבירה ליה *א כרעה *א כרב יוסף:
לא לשלם לא פשיטא ליה וא כרעה וא
כרב יוסף אלף דהא מנו דהא שולת במת
דבר מנו שולת פנים מבעינן ליה והבי
קדש בעיניו ליה עד כאן לא קאמר רב
בשולת פנים שניה בשחיטה וא שילחה
אם עלתה הדר אלף משום דמחלה כהקנה
פסלה כקדוש היאח דמייקרא לא קאדש
לש קדש פנים קאדש להקריבה
*בעמלה דהייט מחלה כהקנה הית
לי שיה בה משום הכי פסלה אלף שולת
במת יחד ואילו וואקדשה חתלה של
כהקנה להקריבה בחנן כי הכנים לאחד
מן כפים ושחטה בדורות וא יאלח לא
פסלה ואם עלתה לא הדר דהא דאמרין
ונפסלת בדורות לא ביחול איש כשנכנסה
חתלה למחלה עזרה דהייט כהקנה:
וא דילמא אפלי לרב יוסף דאמר. בשולת
פנים וא שיה בה אם עלתה לא הדר
הייט טעמא [דכין] וואקדשה להקריבה
במחלה טעורה דהייט כהקנה קלט
לה מונח דאם עלתה לא חדר: אלף שולת
במת יחד שאקדשה חתלה שלח כהקנה
ואח"כ הכנים כפים דהייט מחלה שלח
כהקנה ויאלח וא שחטה בדורות

פלתה תרד ללא קלט מוחזק [א] ולא אהיה תחילה למחזק עורה כחוקיה.
 חוקי. ומתקבצותיה ליה אליבא דרבויהי [א] כרד דבשוי חוקים שחידש ודלתה
 פיסם מני לא פסיתו ליה אי כרבה או כרד ויסקי: *חז"ל דאמר רב
 זיריקה פיגול [א] (חשבו [א] *בזריקה) לפנל האבוח ופגל מני בזריקה וישהתה
 היקבעה לפיגול שיש בו כרת אוט מואיל מדי משילה בקדיש קדשים כלומר
 בזריקה פיגול אינה תבונה כל כך שהיהו בשר קדשי קדשים מדי משילה
 בזריקה בשרה דקיימאן לן דומאחן שמרן הדס כדאיה עבדש יהיה לבשוי
 ואין ומשולין בו אבל הכא כיון דפגל בזריקה לא ילא הבשר מדי משילה
 הדא לאו מני לבשוי: ודמיה זריקה אינה מביאה לדי משילה. האומריה
 של קדשים קלים כזריקה בשרה ברהן בשפא דומאחין בקדשים קלים
 לאחר זריקה דמן ומשולין באומריהן [א] ומשולין בגידל דלא תבינה זריקה
 כלל לענין משילה: וקאמר להו שפא שפא. ודב כדל: ותחתן קדש לתומחין
 לא קדש תלהם. דכתיב עד וזבח הטהרה חלת (ויקרא י) ובענין על כספמן
 ואפילו קדשו טלן חין מלחא מכן לא קדש תלהם. ודבעין בשעת זביחה
 שאיה בו תלהם ראי: חששו חין למנה. ודחשב עליה שעתה שחשבו
 לאכלה כל המנה לאו [א] חין למקריה [וקס"א] אי"ל שפא בשעתה
 פיגול קדש תלהם לכי ומשולין בו מלחא דפיגול מביא לדי משילה בקדשים
 קלים וקדיש לרב גידל דאמר אינה מביאה לדי משילה בקדשים קלים
 כי בזהא אביי לקמה דר' אבהו. אמר ליה דרב פפא לא קדש לרב גידל
 ח"ל בזריקה. טעמא דקדש תלהם בשעתה שחשבו שפאן קדש לרב גידל
 ח"ל בזריקה הילקך לאו הי פיגול גמור בשעתה תלדהו לכי קדש תלהם
 ומשולין בו אבל הא דאמר רב גידל דאיש מביא לדי משילה הייט דפיגול
 בזריקה [א] ממש דהיי פפא גמור: אמר ליה רב אבי לרבא אבל אמר
 שפא. בשעת זביחה שפא ביה שפא (דף ק"ג) קומן פיגול שחשב
 לפנל בשעת קריאה ויחולא לגבי המזבח כיון שמשלה בו האור פסק פגול
 הענין לגבי המזבח כיון שמשלה בן האור פסק פיגול מכן. והא דנקט קומן
 ויחא ח"ל אמר דמיחיה לכי כיון שמשלה בו האור בתקופתה וזי כמי שמשלה
 קומן דאמר דמיפרסא פסק פיגול ומסת ליה כמי שמשלה דכיון דמיחיה
 קומן פיגול דפגל בקריאה ופיגול דקדשה אי כמי פיגול דקדשה *דאיה
 שחשבה לתדהו אי פיגול גמור וקמי קדש תלהם שחשבו לדי משילה אלא
 יליה דמא דקאמר קומן פיגול לא אמר דבקריאה לתדהו אי פיגול אלא
 יט תחילה פיגול אבל לאו הי פיגול גמור עד דפגל מני בהקדשה [א] וזי
 תדהו והא דר"ר גידל אוט מביא לדי משילה הייט מני שפא [א] *בזריקה קאמר
 וזכא

[illegible]

ויהיה של צמת זכור כתיקה
אל כתיקה עלומר כנון של
א מחלה אל כתיקה עלומר
יוסף דאמר אל על לא ירדו
(א) קלומר מציאות לכל
בבמת יחיד שהכניסה
שירדו מרקיביעא ליה
שמיטא ליה אי קרבה
חזא קמביעא ירד
דחם אם על ירד (ג)
שלא כתיקה לא פסל
יוסף דאמר אם עלתה
לקשה שר כתיקה ל
גדל אמר רב (ד) וזו
מדי מעילה בקשר
מעילה בקרשים קים
לחא שמעתא איתיה
יהושפט את התורה
לא קרש את הלחם
פניה בתנור ואפילו
מקן לא קרש הלחם
למקוה קרש הלחם
לידי מעילה אישתק
אבא אמר ליה בזויה
לכא הוא אמר עלא
לכני מוכח פקע פיגור
שחיטת אמר ליה אי

[illegible][illegible]

העלה להקריב בבמה לבור הדמאס וי' אכל
ובשנית העמס לנחש בדורס פסלה אכל
במה יחד שחמשה בבמה לבור בדורס דהו
שלא עבר להקריב בבמה לבור ואפלי לרב
אכל למויביי האכ שם חלק הדמס
מחילה בחוקה קלסה (ס) שחקריה כל
ק שגלסה שם עמלה אכל חדר אכל
מחילה שכל בחוקה קלסה שם האכ בבמה
יחד לא קלסה וט': **אמר** רב גידל
אמר רב זריקא פניול אט מולא מדי
מעלה בקדיש קדיס - פירוש אס שחט
בפניול שאלר קרן סמך און הזריקה
שוילאח מדי מעלה (ס) דלקריב ביה
הסתר להסמס אט"ר דמחילה זריקה
לאקלסה בפניול דדרשין (גמס דף כה)
כהלאח סכר קרן האלא פסול לחמל
בעינא בפניול קריבת מתירין בהסכר
וי סלקא דעתך אמנא דכח ק טסבה
רחמנא זריקה להלאח מדי מעלה
(י) *והלאח למויביי כאלו* *טבע
חלק נטח קמ"ל רב גידל דחתי לא
(י) עברו להקבוע בפניול ולהלאח *מדי
מעלה: **ורחמיה** חן לחמלה לא קרס
לחם: דלחן לחם קרום אלא בשחית
החב וראולי ובשעת שחית החב לא
היה כן חן לחמלה לא קרס לחם ואפילו
קרס פליח חן חמלה מוקן לא קרס
לחם פליח שחית חמלה מוקרס לחמה
עד שיקרס פליח (כ) מוסס לחם כחוב
(ריקא) ***לחמיה** קרימת פנים קרס
לחם: **אמנא** פניול מביא לחן מעלה.
לכאורה שבעמ דהא וקמאר חן לחמה

ד' מ"ח ס"ג טסלס
מעלה סלס ג :
טו ב' מ"ח ס"ג טסלס
ססס סלס סו :
ג' י' ז' ידע פלו ססו
סידר ז"ק
ס' ז' מ"י סס ס' י' :
ז' ד' מ"י סס ס' י' :

א' להלאח ולמויביי כאלו
קמס חלק נטח ס' ז' ק"ז
מדי מעלה א' להלאח
סס"ז ק"ז

שימח מקובצת
(א) קלמה מדיחית לכל
אח"כ ש' שחור (ב) פלח
פני שחור ז' :
(ג) יחד אלא דמחילה
בחינת: ז' :
פניול רמח שחב

[illegible][illegible]